

Usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 14. 4. 2022, sp. zn. 1 To 30/2022, ECLI:CZ:VSOL:2022:1.TO.30.2022.1

Číslo: 33/2024

Právní věta:

Pohledávka vyplývající z povinnosti odsouzeného nahradit státu náklady spojené s výkonem vazby, jež se podle § 2 odst. 3 písm. b) daňového řádu považuje za daň a jejíž placení se podle § 361a tr. ř. spravuje podle daňového řádu, je splatná až po rozhodnutí o výši nákladů výkonu vazby vydaného ředitelem věznice podle § 11 odst. 1 vyhlášky č. 10/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, na základě pravomocného rozhodnutí soudu, kterým byla odsouzenému taková povinnost uložena. Teprve od takto stanoveného okamžiku běží lhůta pro její placení v trvání 6 let ve smyslu § 160 odst. 1 daňového řádu, a proto rozhodnutí o uvedené povinnosti odsouzeného podle § 152 odst. 1 písm. a) tr. ř. nebrání námitka nemožnosti jejího výběru a vymáhání podle § 160 odst. 1 daňového řádu.

Soud: Vrchní soud v Olomouci

Datum rozhodnutí: 14.04.2022

Spisová značka: 1 To 30/2022

Číslo rozhodnutí: 33

Číslo sešitu: 8

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Daňové řízení, Náklady trestního řízení

Předpisy: § 152 odst. 1 písm. a) tr. ř.

§ 160 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů

§ 2 odst. 3 písm. b) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Vrchní soud v Olomouci zamítl stížnost odsouzeného P. N. proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 1. 2022, č. j. 29 T 1/2011-8329.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením ze dne 25. 1. 2022 pod č. j. 29 T 1/2011-8329 rozhodl vyšší soudní úředník Krajského soudu v Ostravě tak, že pod bodem I. výroku podle § 92 odst. 1 tr. zákoníku a § 334 odst. 1 tr. ř. započítal odsouzenému P. N. do souhrnného trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 2. 2021, č. j. 29 T 1/2011-8032, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 9. 12. 2021, sp. zn. 1 To 56/2021, vazbu od 9. 11. 2009 v 05:50

hod. do 13. 7. 2012 v 17:50 hod. a pod bodem II. uložil odsouzenému podle § 152 odst. 1 písm. a) tr. ř. povinnost nahradit státu náklady spojené s výkonem této vazby.

2. Proti tomuto usnesení podal odsouzený P. N. stížnost, kterou odůvodnil tak, že proti výroku I. se vzdává práva stížnosti, jelikož odpovídá skutečnosti. Proti výroku II. podává stížnost, neboť podle § 155 odst. 1 tr. ř. o povinnosti odsouzeného k náhradě nákladů spojených s výkonem vazby rozhodne po právní moci rozsudku předseda senátu soudu prvního stupně. Rozhodoval ovšem vyšší soudní úředník, tedy osoba *ex lege* neoprávněná k tomuto rozhodnutí. Navrhl zrušení výroku II. a uložení soudu, aby toto rozhodnutí bylo učiněno zákonem určenou osobou. Jelikož jde o daňovou pohledávku vymáhanou podle daňového řádu, poukázal na ustanovení § 160 odst. 1 daňového řádu, jež stanoví, že po šesti letech už daň nelze vybrat ani vymáhat, a od 13. 7. 2012 uplynulo již více jak 9 let. Má za to, že lhůta splatnosti daně musí nastat k 13. 7. 2012, popř. 14. 7. 2012, tak či onak pohledávku stejně není jak zaplatit a zůstane neuhrazená.

3. Vrchnímu soudu v Olomouci byla jako soudu stížnostnímu věc předložena ve smyslu § 146 odst. 2 písm. d) tr. ř. Podle § 147 odst. 1 tr. ř. proto přezkoumal správnost výroků napadeného usnesení, jakož i řízení předcházející jeho vydání. V první řadě uvádí, že stížnost podal odsouzený P. N. jako oprávněná osoba podle § 142 odst. 1 tr. ř. a ve lhůtě stanovené v § 143 odst. 1 tr. ř.

4. Napadené usnesení bylo vydáno v rámci porozsudkové agendy vyšším soudním úředníkem Krajského soudu v Ostravě, který kromě tohoto usnesení též rozhodoval o zápočtu vykonané části trestu odnětí svobody do nově uloženého souhrnného trestu (usnesení na č. l. 8330) a rovněž rozhodoval o povinnosti odsouzeného k náhradě paušálních nákladů trestního řízení (usnesení na č. l. 8331). Podle § 27a tr. ř. vyšší soudní úředník zpravidla vydává jednoduchá rozhodnutí s výjimkou rozhodnutí o vině a trestu. Zákon č. 121/2008 Sb. o vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících státního zastupitelství pak v § 12 stanoví, že vyšší soudní úředník v trestním řízení může provádět veškeré úkony soudu prvního stupně s výjimkou dále uvedené pod písm. a) až g), přičemž žádné z těchto ustanovení nevylučuje, aby vyšší soudní úředník ve vykonávacím řízení právě v rámci tzv. porozsudkové agendy vydával mj. usnesení o zápočtu vykonané vazby do uloženého trestu a o povinnosti nahradit státu náklady spojené s výkonem této vazby. Konečně pak vyhláška č. 37/92 Sb., o jednacím řádu pro okresní a krajské soudy, v § 6 uvádí, prováděním kterých jednoduchých úkonů vyhrazených podle zákonů o soudním řízení předsedovi senátu může předseda senátu pověřit soudní tajemníky. Mezi ně patří mj. i rozhodnutí o povinnosti odsouzeného hradit náklady trestního řízení, rozhodovat o zápočtu vazby a trestu, přičemž pokud taková rozhodnutí mohou z pověření předsedy senátu činit soudní tajemníci, jistě je mohou ve smyslu § 27a tr. ř. činit vyšší soudní úředníci.

5. Pokud odsouzený namítal, že náklady spojené s výkonem vazby jsou daňovou pohledávkou vymáhanou podle daňového řádu, je skutečností, že ustanovení § 361a tr. ř. stanoví, že při správě placení pohledávek uvedených mj. v § 152 odst. 1 tr. ř. se postupuje podle daňového řádu. Ke správě placení pohledávek podle § 152 odst. 1 písm. a) a písm. d) tr. ř. je příslušná Vězeňská služba České republiky. V těchto případech se pak jedná o náklady spojené s výkonem vazby a náklady spojené s výkonem trestu odnětí svobody. Podle § 154a tr. ř. povinnost uhradit náklady uvedené v § 152 odst. 1 tr. ř., nejde-li o náklady spojené s výkonem trestu odnětí svobody, zaniká, jestliže o ní soud nerozhodl ve lhůtě tří let ode dne, kdy tak mohl poprvé učinit. Protože povinnost k náhradě nákladů trestního řízení, které jsou uvedeny v § 152 odst. 1 tr. ř., lze učinit až ve chvíli, kdy byl obžalovaný pravomocně uznán vinným, je zřejmé, že poprvé mohl soud o povinnosti odsouzeného nahradit státu náklady spojené s výkonem vazby rozhodnout až po právní moci rozsudku, tedy nejdříve 10. 12. 2021. K vyslovení povinnosti odsouzeného nahradit státu náklady spojené s výkonem vazby došlo napadeným usnesením, tedy ve lhůtě tří let stanovené v § 154a tr. ř. Samotné rozhodnutí o výši nákladů výkonu vazby vydá ředitel věznice v souladu s ustanovením § 11 odst. 1 vyhlášky č. 10/2000 Sb. Až z tohoto pravomocného rozhodnutí vyplyne, kdy jsou tyto náklady spojené s výkonem vazby splatné, tedy řečeno terminologií ve smyslu § 2 odst. 3 písm. b) daňového řádu, kdy je toto peněžité plnění, tedy

daň, splatná. Až poté lze počítat podle § 160 odst. 1 daňového řádu lhůtu pro placení daně, která činí 6 let. Pokud podle uvedených ustanovení nebylo dosud rozhodnuto, nelze mít za to, že by tyto náklady nebylo možné vymáhat.

6. Z výše uvedených důvodů Vrchní soud v Olomouci neshledal stížnostní námitky odsouzeného P. N. důvodnými, a proto podanou stížnost postupem podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. zamítl.